

Når så Færøerne ikke som et stolt folk, som jeg troede man var, kan stå ved ønsket om selvstændighed, så må den anden part i ægteskabet også have lov at reagere, selv om det er den store part.

Jeg nævnte i den tidligere debat – det er derfor, jeg ikke har gjort noget forsøg på at forlænge debatten her, vi har stort set haft den – de historiske erfaringer.

I Norge taler man om 400-års-natten i de godt 400 år, hvor Norge var styret fra København, var en del af Danmark og var kolonimråde, og det var hårdt. Men hvordan er nordmændenes og Norges forhold til Danmark i dag, hvor Norge længe har været et selvstændigt land? Det er det bedst tænkelige overhovedet.

Det samme gælder i forhold til Island, som jo rev sig løs i 1944. I dag har Danmark, og det har vi haft længe, det bedst tænkelige forhold til Island.

Jeg tror egentlig, at det bedste grundlag for et godt forhold er, at det er imellem ligeværdige parter og selvstændige parter. Derfor tror jeg, at vi også på officielt plan, og det er jo det, det drejer sig om her, vil få det bedste forhold til Færøerne, hvis Færøerne bliver selvstændig, og det er det, dette forslag skal hjælpe til med.

På privat plan og under det officielle plan er der jo også i dag et godt forhold til færingerne. Jeg sidder i Nordisk Råd og andre steder, hvor jeg mødes med færing, også privat, og der er ingen problemer, gudskelov for det.

Nu skal vi også prøve på at få et ordentligt forhold til Færøerne på det officielle plan. Historien viser, at det går bedst mellem selvstændige parter.

Det betyder jo ikke, at vi på nogen måde mister Færøerne, eller at vi ikke får den kulturelle gevinst af den måde, man skriver og laver kunst på på Færøerne. Og omvendt vil færingerne stadig væk kunne beriges med det danske. Vi kan gensidigt inspirere hinanden. Det kan vi også mellem Danmark og Island, mellem Danmark og Norge, og det går måske endda endnu bedre mellem selvstændige enheder. Vi går ikke glip af noget som helst, og dette forslag er ikke fjendtligt, men venligt ment.

Så vil jeg sige til statsministeren, som siger, at der er juridiske problemer, at det tror jeg var en rigtig bemærkning, for hvis det her havde været åbenlyst grundlovsstridigt, var det blevet stoppet i Folketingets udvalgsafdeling, som jeg selvfølgelig har bedt om hjælp af og har fået bistand fra.

Jeg har i bemærkningerne til forslaget gjort nøje rede for forslaget forhold til grundloven. Det kan man læse om dér. Jeg mener ikke, at det her er i strid med grundloven, og det er slet ikke åbenlyst i strid med grundloven, ellers var det aldrig nået frem til Folketingets bord, selvfølgelig ikke.

Hr. Jann Sjursen fra Kristeligt Folkeparti sagde, at det var udtryk for despekt, altså det modsatte af respekt, og det var lidt det samme, Socialdemokratiets ordfører gav udtryk for, nemlig at det var et uanstændigt forslag. Det er det slet ikke.

Jeg må spørge: Hvor længe skal vi fra dansk side høre på og opleve det, som de færøske repræsentanter har opført af skuespil og komik og tragedier? Det synes jeg har været temmelig uanstændigt, og på et eller andet tidspunkt må nogen, i hvert fald en fri fugl i Folketinget, reagere, og det bliver så med dette her forslag.

Til fru Pia Larsen fra Venstre vil jeg sige: Nej, dette forslag bygger ikke på meningsmålinger, men en hel klar opfattelse af, at hvis der ikke var noget med økonomi inde i det her, så ville Færøerne vælge selvstændigheden. Det ville jeg helt sikkert selv gøre, hvis jeg var færing, også selv om det ville koste noget.

Jeg har fuld forståelse for de følelser for selvstændighed. Det er ikke udtryk for nogen fjendtlige følelser over for danskerne. Selvfølgelig ikke. Lige så lidt som dette forslag er udtryk for det omvendte.

Men – og det er til fru Pia Larsen – der kommer på officielt plan disse mange udfald fra færøske politiske repræsentanter i forhold til Danmark om udbytning, vi har også hørt lidt om det her fra hr. Óli Breckmann, og den færøske befolkning siger stort set ikke noget, og tavshed er vel en form for accept.

Hvis man ikke tager til genmæle mod alt det, der bliver sagt, så må man vel egentlig konkludere, at den, der tier, samtykker. Og derfor synes jeg, at når en befolkning eller det store tavse flertal bare lader tingene køre, så er det på et eller andet tidspunkt også et signal til omverdenen og herunder til Danmark eller den del af det danske rige, som er Syddanmark.

Hr. Peter Duetoft havde også misforstået tonen eller grundlaget for forslaget, som ikke på nogen måde er fjendtligt ment, så når hr. Peter Duetoft afviser forslaget og siger nej, så kunne han godt tilføje et tak, et nej tak.

Og endelig til hr. Óli Breckmann: Jeg forstår ikke, at han nu taler om, at levefoden skal falde